

De berørte fysiske personer skal give tilladelse hertil. Tilsvarende kan den anmodede aftaleparts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den anmodende aftaleparts kompetente myndighed er til stede ved en skatteundersøgelse på den anmodede parts område.

Beslutninger om sådanne tilladelser til repræsentanter fra den anden aftaleparts skattemyndigheder træffes af den anmodede aftalepart, som ligeledes træffer alle afgørelser omkring gennemførelsen af en tilladt undersøgelse. For Danmarks vedkommende kan den danske kompetente myndighed (SKAT) alene tillade, at embedsmænd fra Guernsey er til stede under forberedelsen og gennemførelsen af en undersøgelse her i landet, og således f.eks. kan være til stede, når danske embedsmænd undersøger regnskabsmateriale på stedet hos et dansk selskab, eller når personer besvarer spørgsmål fra danske embedsmænd. De udenlandske embedsmænd har ikke beføjelser til at intervenere i undersøgelsen eller til selv at foretage undersøgelser her i landet.

Baggrunden for, at aftalen indeholder en bestemmelse om dette, fremgår af kommentaren til den tilsvarende bestemmelse i OECD-modelaftalen om informationsudveksling, jf. herom afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger. Det konstateres heri, at mange af de potentielle aftaleparter har begrænsede ressourcer til at efterkomme anmodninger om oplysninger, og at muligheden for at tillade den anden parts embedsmænd at gennemføre undersøgelser kan være et hensigtsmæssigt alternativ til at anvende egne ressourcer til sådanne undersøgelser.

Artikel 6. Mulighed for at afslå en anmodning

Artiklen beskriver en række situationer og forhold, som berettiger, at den anmodede aftalepart kan afslå at yde bistand, såvel i form af afgivelse af oplysninger som i form af medvirken til skatteundersøgelser på partens territorium.

Den anmodede aftalepart har således bl.a. ikke pligt til at indhente og videregive oplysninger, som den anden aftalepart ikke selv ville være i stand til at indhente efter sin egen lovgivning eller administrative praksis.

En aftalepart har endvidere ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter, der er i strid med dens lovgivning eller praksis, eller til at give oplysninger, der røber forretningshemmeligheder eller strider imod fortroligheden mellem juridisk rådgiver og klient eller imod almene interesser.

Den anmodede aftalepart kan ikke afvise at yde bistand, alene fordi oplysningerne besiddes af banker eller andre finansielle institutioner m.v., eller fordi oplysningerne vedrører ejerskab til juridiske personer, jf. bemærkningerne til artikel 4.

Ansvar for rigtigheden af oplysninger, som ledsager en anmodning om afgivelse af oplysninger, påhviler den anmodende aftaleparts myndigheder. Har den kompetente myndighed i den anmodede aftalepart afgivet oplysninger til den anmodende aftaleparts kompetente myndighed i en situation, hvor det efterfølgende påvises, at anmodningen kunne være afslået under påberåbelse af artikel 6, anses informationsudvekslingen for at være foregået inden for rammerne af aftalen.

Artikel 7. Tavshedspligt

Artiklen fastslår, at en aftalepart skal behandle oplysninger, som er modtaget fra den anden aftalepart, som fortrolige.

Artikel 8. Omkostninger

Artiklen indeholder en hovedregel om, at almindelige omkostninger i forbindelse med ydelse af bistand bæres af den anmodede aftalepart, mens ekstraordinære omkostninger bæres af den anmodende aftalepart. Aftaleparternes kompetente myndigheder kan dog aftale en anden fordeling af omkostningerne.

Det fremhæves i artiklen, at hvis der er udsigt til, at omkostningerne ved at videregive oplysninger med hensyn til en bestemt anmodning kan forventes at være væsentlige, så skal den anmodede parts kompetente myndighed konferere med den anmodende parts kompetente myndighed herom på forhånd (»in advance«), altså før omkostningerne afholdes. Formuleringen »på forhånd« (»in advance«) findes ikke i den tilsvarende artikel i aftalen med Jersey. Det fremgår imidlertid også af anvendelsen af ordet »forventes« (»expected«), at konfereringen forudsættes at foregå, før omkostningerne afholdes. Det er derfor vurderet, at de to bestemmelser uanset forskellig formulering har samme indhold.

Artikel 9. Sprog

Det angives i artiklen, at engelsk skal være det eneste anvendte sprog ved anvendelsen af aftalen. En sådan artikel findes ikke i den tilsvarende aftale med Jersey. Dette har ingen praktisk betydning. Det er således hensigten fra dansk side også at anvende engelsk i kommunikation med Jersey, ligesom det er forventningen, at Jersey vil formulere sine henvendelser på dette sprog.